

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil přílohu rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP, přílohu II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP, přílohu prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1202/2014 a přílohu IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012, a to v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;
- určil, že žalobkyně má nárok na odškodnění újmy na dobrém jménu, kterou utrpěla z důvodu kroků učiněných Radou, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se svou žalobou domáhá zrušení přílohy rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP⁽¹⁾, přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP⁽²⁾, přílohy k prováděcímu nařízení Rady (EU) č. 1202/2014⁽³⁾ a přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012⁽⁴⁾, a to v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada porušila práva žalobkyně na obhajobu a její právo na účinnou soudní ochranu.

Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Rada dopustila zjevně nesprávných právních posouzení, pokud jde o přijetí omezujících opatření vůči žalobkyni.

Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada porušila právo žalobkyně na vlastnictví a zásadu proporcionality.

Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada zneužila své pravomoci tím, že přijala omezující opatření vůči žalobkyni.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP ze dne 7. listopadu 2014, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 19).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1202/2014 ze dne 7. listopadu 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 3).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. února 2015 – Amitié v. EACEA

(Věc T-59/15)

(2015/C 138/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Amitié Srl (Bologna, Itálie) (zástupce: D. Bogaert, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro vzdělávání a kulturu (EACEA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu podanou proti agentuře EACEA za přípustnou;

- prohlásil, že rozhodnutí EACEA ze dne 26. listopadu 2014 není právně opodstatněné, a v důsledku toho nařídil okamžité zrušení všech opatření přijatých agenturou EACEA vůči žalobkyni;
- prohlásil za neplatné oznámení o dluhu č. 3241415195 ze dne 12. prosince 2014 na částku 941 310,38 eur zaslané agenturou EACEA žalobkyni;
- uložil agentuře EACEA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou podle článků 256 SFEU a 272 SFEU se žalobkyně domáhá, aby Tribunál prohlásil, že rozhodnutí agentury EACEA ze dne 26. listopadu 2014, jež žalobkyni ukládá určitá opatření přijatá v důsledku šetření vedeného Úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), je neopodstatněné.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že opatření přijatá vůči žalobkyni agenturou EACEA jsou neopodstatněná, a to z důvodů:
 - nesplnění podmínek stanovených pro uplatnění opatření: porušení ustanovení nařízení č. 2988/1995⁽¹⁾, jakož i zásady proporcionality,
 - porušení smluvních ustanovení a nesprávné použití nařízení č. 966/2012⁽²⁾ a nařízení č. 1268/2012⁽³⁾. Žádné z opatření (obsažených v rozhodnutí EACEA ze dne 26. listopadu 2014), která byla přijata vůči žalobkyni, nemá právní opodstatnění. Krom toho navrácení všech částek poskytnutých žalobkyni by představovalo zneužití práva a bezdůvodné obohacení ve prospěch EACEA.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, šetření a závěry OLAF (porušení smluvních ustanovení a použitelných nařízení), nejsou právoplatné, jelikož:
 - šetření provedené úřadem OLAF nebylo v souladu s nařízením č. 883/2013⁽⁴⁾ a s obecnými zásadami použitelnými na danou věc.
 - rozhodnutí EACEA vychází ze závěrů úřadu OLAF učiněných před jeho šetřením, nedostatek legality ovlivnilo šetření úřadu OLAF a zpráva nutně ovlivnila rozhodnutí agentury EACEA.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/001, s. 340).

⁽²⁾ Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, s. 1).